

SZINÉSZETI KÖZLÖNY.

A vidéki színészet érdekeit képviselő heti szaklap.

Előfizetési feltételek: Egy évre 6 frt, félévre 3 frt.
negyedévre 1 frt 50 kr. egy hóra 50 kr.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Előfizetések bármely naptól elfogadtnak.
Hirdetések jutányos áron számíttatnak. Nyíltér
soroként 15 kr.

A „Színészeti Közlöny” szerkesztősége és kiadóhivatala:
Karczag, hová a közlemények és az előfizetési
díjak küldendők.

A „Színészeti Közlöny” t.
olvasóihoz!

Négy hosszú hónapja, hogy szeretve tisztelt olvasóinkkal nem találkoztunk. Ez idő alatt rendkívül nehéz megpróbáltatásokon mentem keresztül; a rettenetes sors súlyos csapása oly mélyen sújtott, hogy e csapást csak évek hosszú során át heverhetem ki. Egy szerencsétlen gondolat következtében színigazgatást kezdtem s a rosszakarata emberek lelketlensége folytán, két hét alatt, — a mi hallatlan! — elvesztettem mindazt, a mit 16 év alatt éjt-nappalt egygyé téve, saját szorgalmam folytán tollammal kerestem. Szóval két hét alatt teljesen tönkre juttattak, hogy kik, ezt adandó alkalommal elmondandom.

Mint az édes atya, ki gyermekét születése első percétől kezdve a legnagyobb szeretettel gondozza s teljes lelkéből örvend éveinek szaporodásán: úgy gondoztam, úgy örvendtem én, hogy szerette gyermekem évről-évre idősebb lesz s már elérte nyolczadik évét. E féltékenyen őrzött gyermek: a „Színészeti Közlöny”, mely 8 év alatt lelkem-testemmel összeforrott. Képzhető mily lehangolólag hatott rám, hogy a kényszerítő körülmények folytán, lapom szünetelni volt kénytelen! . . . .

A szünetelés alatt úgy egyesektől, valamint társulatoktól számtalan levelet kaptam, melyekben az illetők, a „Színészeti Közlöny” újbóli megindítását sürgetik, mert csak most, a szünetelés alatt látják be annak szükségességét s érzik nagy hiányát.

Ámbár csak f. évi október hóban szándékoztam volt lapomat ismét megindítani — miként azt annak idején többeknek meg is írtam, — mindazáltal több oldalról vett felszólítás folytán elhatároztam már most, — a szerződötések idején, — a „Színészeti Közlöny”-t megindítani, hogy lapommal a magyar színészet szolgálatára lehessenek.

Nyolcz év szép idő, különösen egy oly szaklap életében, melynek nehéz viharokat kellett át-küzdenie az igaz szó kimondásaért. Multunk képezi a jövőre szóló programunkat; függetlenül, minden befolyástól menten szerkesztjük lapunkat. Határozottan ellenzékiek leszünk a központi igazgató-tanáccsal szemben, de mindenkor a tisztesség és tárgyilagosság határain belül maradunk. Ellenzéki lapra szükség van, mert egyrészt nagyon sok a megbeszélni való, másrészt megbukott azon ügy, mely ellenzékre nem talál.

Végül szükségesnek tartjuk kijelenteni, hogy mintán a mult évekről ezer frtnál több laphátralék van kűnn, ez okból lapunkat, — kivétel nélkül — nem hitelezhetjük senkinek, mert minden lapnak a fennálltatása az előfizetési díjak pontos beküldésétől függ. Inkább kevesebb előfizetőnk legyen de biztos, mint sok és bizonytalan, melyre nem számíthatunk.

Továbbá tudatjuk azt is, hogy a kiknek f. évi áprilelején túl, — mióta lapunk szünetel, — előfizetésük nem járt le, azok kárpótlásul az elmulasztottakért fogják kapni lapunkat azon időig, a hány hónapra előfizettek.

A „Színészeti Közlöny” előfizetési ára 1886. szeptember 1-től kezdve

Szeptember—december (négy hóra) — 2 frt.
Szeptember—novemberre (három hóra) 1 frt 50 kr.
Szeptember—októberre (két hóra) 1 frt.
Szeptemberre (egy hóra) 50 kr.

Az előfizetési pénzek mielőbbi szives beküldését tisztelettel kérjük, hogy a nyomtatandó példányok száma felől kellően tájékozhatssuk magunkat.

Ezek után a „Színészeti Közlöny” jövőjét, a magyar színészet kezeibe tesszük le. Ha szükségét érzik, pártolni is fogják. Legyen szabad reménylenünk a minél tömegesebb előfizetést. Gyűjtőknek minden 5 előfizető után egy tiszteletpéldánnyal szolgálunk.

Karczag, 1886. augusztus 19-én.

Kiváló tisztelettel:
Báthory R. Mihály,
felelős szerkesztő.

Vidéki színészetünk helyzete.

A magyar színészet történetében páratlanul áll az az eset, a mely az idei nagyhéten Budapesten végbement. 250—300 színész lézengett a fővárosban kenyérkereset nélkül. És miért történt mindez? Mert a színészegyesület központi igazgató tanácsa oly tulszigoru megszorításokkal élt a színigazgatói engedélyek megadásá körül, hogy a színészet tagjainak nem volt kikhez szerz'nie. Hányan maradtak a nyáron át szerződés nélkül, Isten a megmondhatója!

Nem átalotta a k. ig. tanács oly színigazgatókat kompromittálni az ország előtt, a kik évek hosszú sora óta vezettek elsőrendű nagy társulatot, de mert tartoztak a nyugdíj-alapnak, tehát megtagadták tőlük a koncezzsiót, mely által a legnagyobb méltánytalanságot követték el. Nem tekintette azt a k. ig. tanács, hogy az illető igazgatók a mult évben egyik bajból a másikba sodortattak és mégis becsülettel működtek, tagjaikat ha nem is pontosan, de mégis kifizették nem ritkán áldozatok árán. De persze, verintök a jövedelmetlenségnek is a hanyagság az oka. Sajnos, de úgy van, hogy a mig a szerencse kedve valakinek, addig folyton nyomába az elismerés, a szégyenségnek azonban nincs semmi érdeme.

Nem hisszük, hogy találkoznék oly egyén, a ki a k. ig. tanács ezen eljárását megnyugtatónak, bizalmat szilárdítóknak találná. Elhatározták maguk közt a pesti urak, hogy a legerélyesebben fogják a káplár pálczáat suhogtatni; meg is tették. De mig egyrészt becsületes és jóra való igazgatóktól elvették a koncezzsiát, mivel nem tudtak fizetni, addig másrészt, oly embereknek is adtak igazgatói engedélyt, kiknek talán van pénzük, de a kik több szégyent és gyalázatot hoztak már a vidéki színészetre, mint a mennyi forintot birtak kimutatni.

Hja hiába! Fuss vagy fizess! De hogy miből? azt nem kérdik.

Nagy baj, ha az igazgatók elszegényednek, eladósodnak, de még nagyobb baj az, hogy a vidéki közönség, és színügyi választmányok túlkövetelők.

Legyünk igazságosak! Lehetséges-e a vidéki színészettől azt követelni, a mit a budapesti nemzeti- és a népszínház nyújt a közönségnek? Lehet-e egyes vidéki szintársulattól kiereszkolniti azt, a mit az ország első műintézetei csak nagy erőfeszítéssel képesek megadni? Szerényebb mértékét kell tehát alkalmazni a követelésekben, ott, hol a közönség szerényebben fizet. A mai vidéki közönség nem fizetheti meg azt, a mit igényel. Ne tegyék tönkre az igazgatót minden úton-módon, hanem elégedjenek meg kevesebbel!

Ezt ajánljuk a közp. igazgató tanácsnak is. Legyenek méltányosak, vegyék tekintetbe a vidéki színészet sanyaru helyzetét és ne legyenek túlkövetelők. A színész, s az igazgató fizet örömet, ha van miből. Minden igazgató pontosan küldené be a központba a nyugdíj illetékeket, ha kedvezőbbek volnának a színviszonyok vidéken.

A színészegyesület célja, a magyar színészek szövetezése által a hazai színügy rendezése, fölvirágoztatása, anyagi jólétének előmozdítása. De vajjon megfelelő-e a fentebbi célznak az oly intézkedés, mint a minőt a k.

ig. tanács virágvasárnappor életbe léptetett az által, hogy megkevesbitette az önálló igazgatók számát és színkonzorciumokat állított föl. Ha azt hiszi a tanács, hogy ez intézkedésével hasznos szolgálatot tett a magyar színészetenek: úgy nagyon csalódik. Felforgatta az eddigi rendszert, utat nyitott a visszaéléseknek, mert a konzorciumok nagyobb része már most is proporczióra működik. Ha tovább is így visszafelé haladunk a rendezéssel, maholnap azt vesszük észre, hogy csak a nagyobb városokban lesznek fixum-társulatok, a többi társulatok mind proporczióra fektetendik működésük alapját. Így aztán bekövetkezik a 13 év előtti állapot.

A hivatalos kimutatás szerint jelenleg 681 színésznek tartózkodása ismeretlen. Ha e számból 281-et számítunk, kik daltársulatnál működnek, marad 400 oly színész, a kik jelenleg szerződés nélkül vannak, s kiknek legnagyobb része nyomor és nélkülözés között sinylődhetik. De persze ezzel a k. ig. tanács tagjai mitsém törődnek, ők nem érzik, nem akarják ismerni a vidéki színészet bajait. Ha tovább is a legutóbb megkezdett módon szándékozik a k. ig. tanács előmozdítani színészetünk felvirágoztatását: akkor majd csakhamar elkövetkezik azon időpont a mikor nem lesz mit rendezniök, mert elpusztul vidéki színészetünk, mely már is roskadozni kezd az agyonrendezés sulya alatt!

Veritas.

HIREK.

— A „Színészeti Közlöny“ jelen száma szeptember 2-ika helyett adatik ki, azon okból, hogy a szerződötetések közvetítését annál hamarabb megkezdhezzük. Lapunk legközelebbi száma szeptember 9-én jelenik meg, azután rendszeren minden héten.

— Lapunk mai számát minden eddigi előtti-zetönknek megküldtük, ezenkívül olyanoknak is, a kik azt nem járatták. Jövő számunkat azonban csakis azoknak küldjük meg, a kik az előfizetést beküldték, mert a legjobb akarat mellett sem hitelezhetjük a lapot — kivétel nélkül, — senkinek.

— Győrött, aug. 13-án hunyt el végelgyengülésben dr. Kovács Pál, a legidősebb magyar írók egyike 79 éves korában. A színészet körében mint részrehajlatlan, igazságos színbíró volt ismeretes. Szerették is a Győrben működő színészek, mert sokat tanultak tőle. Jellemző a megboldogultra nézve, hogy már ezelőtt 20 évvel általánosan elfogadott nézet volt a színészek között, hogy a ki a győri színpadon megállja a helyét és sikereket arat dr. Kovács Pál szigorú kritikái mellett, az Győről egyenesen fölléphet a fővárosi színpadokon is, ott is sikert arat. E nézet helyességét, számtalan előnyös szerződés igazolhatja.

— Békésen, Lendvainé, a nemzeti színház tagja, a Follinusz-féle konzorciumnál háromszor lépett fel mint vendég nagy sikerrel, zsuftolt ház előtt. A művésznő tiszteletére búcsúfellepte után, fényes lakomát rendeztek, melyen az intelligencia színe-java jelen volt.

— **Zólyomból.** Kövesi Albert színigazgató átrándult a szliácsi fűrdőre, hol a „Koldus diák“-ot adta elő társulata sugó nélkü. A nagy számmal megjelent közönség, egy összevágó előadás élvezetében részesült. Volt is taps annyi, hogy a színészek alig győztek a kihívásnak eleget tenni. A főbb szerepeket: Rác Gyula, Kövesiné Mariska, Kövesi Rózsa, Kecskeméti Irma, Nagyné, Kövesi Albert, Péntek József, Fenyvesi, Morvai és Tapolczai játszották. A társulat Szliácson még néhány előadást rendezett. Bérletet is nyitott az igazgató 6 előadásra s a bérletgyűjtést a fűrdő vendégek közül tekintélyes egyének eszközölték.

— **A budai színházak** művezetője, — hir szerint, — Krecsányi Ignác színigazgató lesz azon esetre, ha a nemzeti színház és opera vennék át azokat.

— **A sopron-győri színházak** igazgatója Somogyi Károly már befejezte társulata szervezését, még pedig oly kitűnő erőkből állította össze társulatát, hogy a soproniak valóban gratulálhatnak igazgatójuknak. Eddig a következő tagokat szerződtette: Krecsányi Sarolta, Garai Anna, Kissné Árpási Kati, H. Márkus Etel, Réthy Fáni, Vertán Anna, Somogyiné Julia, Szabó Krisztina, Balassa Jenő, Veres Sándor, Havasi Jenő, Császár Kálmán, Polgár Károly, Érczi Ferencz, Szepesi Gusztáv, Kiss Ferkó, Dálnoki János, Hunyadi József, Szép Aladár, Somogyi Károly az igazgató, ki a vidék egyik legismertebb hős szerelmes színésze és rendezője. Dobocsnányi Gyula, Kovács Elemér, Andorfi Péter 10 kardalos, 10 karnó, 20 zenész, Müller Károly karmester vezetése alatt. Megvagyunk győződve, hogy e társulat minden tekintetben meg fog felelni Sopron város igényeinek.

— **Szigligeti emlékünnap.** Nagy-Váradon, Krecsányi Ignác színigazgató aug. 20-án délen a szinkörben Szigligeti emlékünnapet rendezett alkalmi költemények elszavalásával és emlékbeszéddel. Három nap egymásután pedig Szigligeti darabjai kerültek színre. Pénteken aug. 20-án „A trónkereső“, szombaton „Fenn az ernyő nincsen kas“, vasárnap „Dalos Pista“ népszimfii adatott. Ugyanez alkalommal 20-án „Thália“ czim alatt egy díszes emléklap jelent meg Krecsányi szerkesztése és Somló Sándor főmunkatársasága mellett. E lapba az ország több kitűnő írója és művésze küldött kisebb dolgozatot. A fényesen sikerült ünnepély városzerte nagy érdeklődést keltett.

— **A szegedi színházat** okt. 2-án nyitja meg Aradi Gerő színigazgató. Megemlítendőnek tartjuk, hogy a város díjnélküli színházat, 4000 ft. évi segélyt, ingyen fűtést ad és ellátja az igazgatót szinpadi díszletekkel.

— **Ungváron,** Danecz Lajos szintársulatának nagyon rosszul megy dolga, ez okból majd mindenik előadás jutalomjáték, a mikor a jegyeket maguk a jutalmazandók árulják, házról-házra hordva.

— **Nagyváradon,** a hol a legörvendesebb pártolás mellett működik Krecsányi szintársulata, közelébb E. Kovács Gyula a kolozsvári nemzeti színház tagja vendégszerepelt telt házak előtt. Őt estén keresztül játszta szerepei legjobbját, kiváló művészetével maradandó emléket hagyva hátra. Általán véve alig volt vendégszereplés Váradon, mely oly nagy sikerrel dicsekedjék mint az övé.

— **Karczagi színészet.** Zoltán Gyula szintársulata Karczagon, a közönség rideg közönyével küzd már hetek óta. Pedig a társulat igyekezete és szorgalma nagyobb pártolást érdemelne. Még a jutalomjátékok sem igen sikerülnek. Kovacsicsné Saroltáé volt az első jutalomjáték „Urak és eselések“ újdonság, melyben a szereplők közül kitűntek: Kovacsicsné, Tóth B. Zoltánné, Zoltán, Veselényi, Láng Ödön, Tischler B. Pelsőczy és néj, Veselényiné, Paksi és Boár. Aug. 19-én Pelsőczy József javára a „Betyár kendője“ adatott elő. Legközelebbi jutalomjáték Láng Ödöné lesz, ki hogy mennyire kedvence a közönségnek kitűnik abból, mikép aug. 28-án tartandó jutalomjátékára „Vasgyáros“-ra az uri hölgyek maguk árulták el a jegyeket.

— **Ersekujvárt** két hét óta Bács Károly társulata működik a közönség meglehetősen pártolása mellett. A társulat kiválóbb tagjai: Erdei Berta, Rózsa Rózsika, Bácsné Maár Julia és Kuthiné; a férfiak közül kiemelkednek Bács K. igazgató, Völgyi Gyula, Nyiregyházi és Komját.

— **Nagy Szt. Miklóson** Polgár Károly szintársulata folyvást telt, sőt néha túltöltött nézőtér előtt játszott, a mi igazán csaknem hihetetlen ott, hol a magyar színészet becsületét s hírnevét, egyes előbb ott járt trüppök már majdnem egészen tönkretették. A „Czigánybáró“-t nagy hatással adták elő, melyben ifj. Szabó József, Laky Eugenia, Bodor Etel, Őrsi Aranka, id. Szabó József, Antal Imre és Vihary tüntették ki magukat.

— **A deési új színházat,** nyolcz pályázó közül, Zoltán Gyula színigazgató nyerte el, ki f. évi október 1-én nyitja meg az új színházat nagy ünnepélyességgel. E fiatal színigazgató, emelkedése első lépés főkan, kétségkívül igyekezní fog a benne helyezett bizalomnak és várakozásnak megfelelni. Zoltán már egész erővel megkezdte társulata szervezését a télre, s a mult héten két napot Budapesten töltött a szükséges intézkedések s új darabok beszerzése végett. Egyuttal a budapesti nemzeti színház intendánsát is fölkereste, hogy néhány vendéget nyerhesen a nemzeti színház tagjai közül, a megnyitó előadásra. Zoltán, Tóth Bélával kötött szerződést, mint művezetővel.

— **Színigazgatók téli állomása.** Jakab Lajos Kasán tölti a telet, Aradi Gerő Szegeden, Komlós József Székesfehérvárat, Nagy Vince Debrezenben, Somogyi Károly Sopron és Győrben, Mosonyi Károly Temesvárt és Pozsonyban, Kövesi Albert Miskolczon, Zoltán Gyula Deesen, Danecz Lajos Szatmárt, Krecsányi Ignác Aradon, Ditrői Mór-féle konzorcium Szabadkán, Balog Árpád Baja és Szekszárdon. Bács Károly Nyitrán, Gerőfy Andor főlváltva Pápán és Szombathelyt szándékozik tölteni a telet; Bogdy és társai konzorciuma Beszterce- és Selmeczbányán, Bárdóti Károly Nyiregyházán. A többi igazgatók téli állomásairól még nem értesültünk. Űresek még a télre: Maros-Vásárhely, Zombor, Nagybecskerek, Eperjes, Sátoralja-Ujhely, és Kecskemét városok.

— **Rövid hírek.** Rákosi Viktor hirlapirótól, a népszínház igazgatósága, egy 3 felvonásos népszimfivét fogadott el előadásra. A darab czime „A dezentor.“ — Kun hegyesen, közelébb műkedvelői előadást rendeztek táncvizsgálommal egybekötve. Színrehozták a „Piros bugyelláris“ népszimfivét, mely anyagilag és szellemileg jól sikerült; aug. 28-án pedig a „Falu rosszat“ adják elő.

— Váczon a mult héten kezdték meg az új színház építését. — Várady Ferencz f. évi okt. 1-én lemond a színigazgatásról s társulatát feloszlattja. — A pécsi színházat a jövő télre nem adják ki senkinek, sőt még az előadásokat sem engedik meg benne közbiztonsági szempontból. — Csongrádon Gireth Károly és Margitai Gyula színészek egy nő miatt kardpárbajt vívtak s mindketten megsebesültek. — Az ország színésziskolába a beiratkozások szept. 9-én kezdődnek s három uapon át tartanak. — Pesti Lajos igazgatónak Nagy-Körösön igen fényes évadja volt. Pesti már több ízben működött Körösön s mindig jól ment neki. Társulatát e napokban vitte Nagy-Szalontára. — Nagy Pista elismert jelességű tenoristát, a népszínházhoz szerződötték. — Rákospalotán Jakabfiné és társai konzorciuma megfeneklett; még július 29-én tartották az utolsó előadást s azóta nem tudnak elmozdulni. — Egerben Krecsányi Sarolta ju talomjátéka alkalmával zajos ovációkban részesült. — Keszthelyen, Gerőfiné Ilka négyszer lépett fel fényes sikerrel Balog Árpád társulatánál. — Balaton-Füred az idén is rossz volt, pedig Jakab Lajos jó társulattal ment oda és még sem részesült kellő pártfogásban. — Szigetváron a Szeles-Püspöki-féle konzorcium igen szomorú körülmények közt feloszlott. — Tatán Somogyi Károly társulata csak egy hetet töltött a mostoha közöny miatt s Kaposvárra menekült, hol szept. végeig marad. — Makón Jakab Lajos szintársulata aug. 22-én kezdte meg előadásait az új szinkörben. Eleven ördög-operettel. — Nagy-Surányban az Aranyosi Bodrogy-Krasznai-féle konzorcium kielégítő pártolás mellett működik. Hat előadásra 60 bérletet gyűjtöttek. — Kisvárdán Báródi Károly szintársulata köztetszés mellett működik. — Komlósy József színigazgató, ki jelenleg Lippán működik társulatával, a közönség teljes megelégedése mellett, — október 15-én nyitja meg a székesfehérvári színi évadot. — Szentes híj marad régi jó hírnevéhez a színpártolást illetőleg. Nines is panasza a Ditrői-Breznai-féle konzorciumnak, de a közönségnek sincs, mert a társulat kitűnő erőkből áll s a műsor érdekes és változatos.

Szintársulatok állomáshelyei.

Igazgatók:

Aradi Gerő, Eger. — Bács Károly, Érsek-Ujvár. — Balog Árpád, Marczali. — Balassa Károly és Ujvárosi Albert, M-Berény. — Báródi Károly, Kisvárdá; — Bánfalvi Béla Szerencs; — Csóka Sándor, Kolozsvár; — Danz Lajos, Nagy-Szeben; — Gáspár Jenő, Temerin; — Irsai Zsigmond, Perlak; — Jakab Lajos, Makó; — Komlósy József, Radna-Lippa; — Kövessi Albert, Zólyom; — Krecsányi Ignác, Nagy-Várad; — Nagy Vincez, M-Sziget; — Pesti Ihsás Lajos, Nagy-Szalonta; — Polgár Károly, Perjámos; — Polgár Gyula, Kovászna; — Somogyi Károly, Kaposvár; — Tordai Gyula, Szeghalom; — Váradi Ferencz, Érmihályfalva; — Ó. Völgyi József, Baróth; — Zoltán Gyula, Karczag.

Konzorciumok állomáshelyei.

Andrássy Mihály, és Bogoy Alajos, Galantha; — Aranyosi Gyula, Bodroghi László és Krasznai Andor; Nagy-Surány; — Arányi Dezső, és Miklósi Gyula Eperjes; — Nyéki János és Simándy Zsigmond, Kapuvár; — Bodrogi Dénes, Csíszér Kálmán és Szigethi Géza, Csongrád; — Breznai Géza, Ditrői Mór és Sztupa Andor, Szentés; — Dálnoky Gaál Gyula, Krémer Sándor, és Saághi Zsigmond, Kubin; — Deák Ferencz, Komlósi Gyula és Krecsányi Katalin, Rákospalota; — Erszénes István, Hevesi József és Jáni János, Kisujszállás; idősb Bokor József és Kárpáthy Gy., Pécsvárad.

Megbízások tára.

Keresünk a télre: Egy nagyobb társulathoz: népszínművénekest, ki egyszersmind operette buffó is, tenoristát; hős szerelmezt; egy szendét, ki naivokat is játszik.

Középrendű operette társulathoz: tenoristát; kedélyes apa és komikust; anyaszínésznőt; drámai és társalgási szendét; hősnőt; karmestert; betanult kardalnokokat és betanult karnőket.

A t. színigazgató urakhoz.

Kérjük mindazon színigazgató urakat, valamint a konzorciumok vezetőit, kik szerződötési ügyekben hozzánk fordulni szándékoznak, hogy szíveskedjenek lapunk szerkesztőségével tudatni, minő szakmájú tagokra van szükségük a téli színi-évadra.

Felhívás.

Alulírottak tisztelettel felhívjuk a magyar színeszet mindkét nembeli tagjait, a kik jövő télre, biztos fixum-fizetésre, a deési ujszínházhoz szerződni óhajtanak, hogy mérsékelt feltételeiket, vagy velünk, vagy a „Színészeti Közlöny“ szerkesztőségéhez Karczagra küldendő leveleikben tudassák. Ismeretlenek arczépeiket és műsoraikat is mellékeljük. — Karczag, 1886. aug. 22.

Tóth Béla,
művezető.

Zoltán Gyula,
színigazgató.

A téli szerződötések

alkalmából szíves tudomásra hozzuk, hogy a „Színészeti Közlöny“ előfizetői részére, — mint eddig 8 éven át — ugy ezután is minden díj nélkül eszközölnék szerződötéseket, esupán postaköltségeink fedezésére a szokásos levelezési díjakat kérjük előre beküldeni. Felkérjük tehát a magyar színeszet mindkét nembeli tagjait közül azokat, a kik általunk óhajtanak szerződni, hogy ezen szánkukat feltételeik közlésével együtt szíveskedjenek velünk tudatni.

Karczag, 1886. aug. 23.

A „Színészeti Közlöny“ kiadóhivatala.

Felelős szerkesztő:

Báthory Románosz Mihály.